เหรียญหลวงพ่อขาว

วัดบางโฉลงนอก

อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

เหรียญหลวงพ่อขาว

วัดบางโฉลงนอก

อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอกราบนมัสการ หลวงพ่อขาว วัดบางโฉลงนอก และเจ้าอาวาสวัดบางโฉลงนอก

กระผมและเพื่อนๆ มีความประสงค์ที่จะเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระเครื่อง โดยได้จัดทำเป็นหนังสือพระเครื่องขึ้นมา ซึ่งได้เล็งเห็นว่าเนื้อหาสาระที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ นิตยสาร-พระเครื่องกรุงสยาม ปีที่ 3 ฉบับที่ 24นั้น มีการเขียนถึงความเป็นมาของพระเครื่องของวัดบางโฉลงนอก เขียนโดยอาจารย์ดวงเดือนปากน้ำ มีเนื้อสาระที่น่าสนใจ ซึ่งจะให้ผู้คนรุ่นหลังได้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของพระเครื่องวัดบางโฉลงนอก และไม่สูญหายไปจากความทรงจำ และได้ศึกษาหาความรู้จากหนังสือเล่มนี้ จึงจัดทำขึ้นเพื่อหารายได้ให้เข้าวัด โดยผมและเพื่อนไม่ขอหักค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น

นายวิชัยลักษณ์ ท้วมพงษ์(ชินตราดาว)และครอบครัว

นายจงรัก เมียดตะแก(มุกดากะทิคั้น)และครอบครัว

นายเทียนชัย ยิ่งศิริ และครอบครัว

เผยแพร่กิตติคุณของหลวงพ่อขาว วัดบางโฉลงนอก

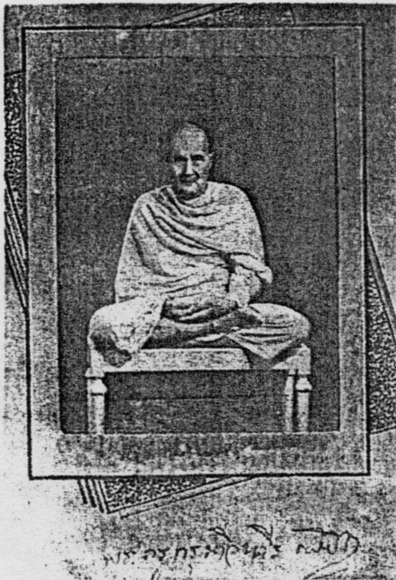
ท่านพระครูกรุณาวิหารี
หลวงพ่อเผือก ปัญญาธโร

พระอริยสงฆ์เจ้า ผู้เปี่ยมด้วยเมตตาคุณ แห่งท้องทุ่งราชาเทวะ

วัดกิ่งแก้ว ต.ราชาเทวะ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

โดย ดวงเดือน ปากน้ำ

ตอน วัตถุมงคลหลวงพ่อวัดกิ่งฯ "รุ่นวัดสลุด" และวัดบางโฉลงนอก

หลวงพ่อขาว พระประธานศักดิ์สิทธิ์ในอุโบสถวัดบางโฉลงนอก

ดังกล่าวแต่ต้นแล้วว่า การคมนาคมของไทยเรา ในสมัยโบราณใช้เส้นทางน้ำเป็นหลัก เนื่องจากบ้านเมืองยังไม่เจริญ ถนนหนทางยังมีน้อย ผิดกับทุกวันนี้ซึ่งมีถนนตัดโยงใยเชื่อมกันตลอด **วัดบางโฉลงนอกอันเป็นที่ประดิษฐานของ "หลวงพ่อขาว" พระพุทธรูปโบราณศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองสมุทรปราการองค์หนึ่ง** ตั้งอยู่ริมคลองบางโฉลง คลองบางโฉลง เป็นส่วนหนึ่ง ที่มีจุดต่อมาจากคลองสำโรง นับได้ว่าเป็นปากคลองหรือจุดเริ่มต้น เป็นคลองซอยหนึ่งของแม่น้ำเจ้าพระยา คลองซอยนี้เมื่อผ่านตำบลใดส่วนนั้นชาวบ้านมักจะเรียกชื่อคลองช่วงนั้นตามชื่อตำบลนั้น ๆ เช่น คลองบางพลี คลองบางโฉลง เป็นต้น วัดบางโฉลงนอกตั้งอยู่บนฝั่งน้ำเลยวัดบางพลีใหญ่ในเข้าไปประมาณ 4 กิโลเมตร

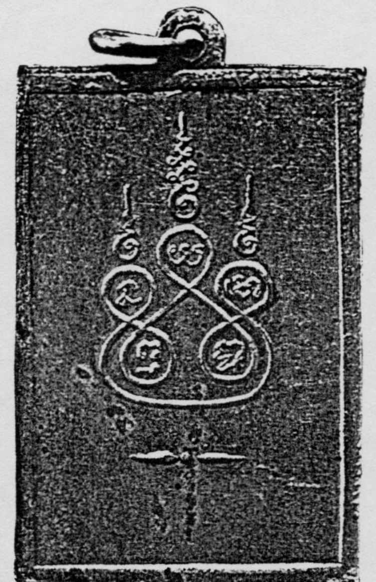
เมื่อการคมนาคมใช้ทางน้ำเป็นหลัก โดยคลองนี้เริ่มต้นที่สำโรง วัดที่หลวงพ่อขาวประดิษฐานอยู่ถึงก่อนจึงเรียกกันติดปากว่า วัดบางโฉลงนอก คลองนี้เรื่อยเลยไปทางด้านเหนือพุ่งเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ผ่านวัดบางโฉลงอีกวัดหนึ่ง วัดหลังนี้จึงเรียกกันว่าวัดบางโฉลงใน ต่อมาถนนบางนาตราดตัดใหม่ ถนนเส้นนี้กลายเป็นทางคมนาคมหลัก วัดบางโฉลง

ในอยู่ใกล้ถนนบางนา-ตราด ไม่กี่สิบเมตร มีป้ายทางเข้าอยู่ริมถนน ประชาชนผ่านไปมางงว่า ทำไมวัดนี้อยู่ริมถนน จึงเรียกว่าวัดบางโฉลงใน ทั้งที่อยู่ข้างนอก ยิ่งรู้ว่าข้างในมีอีกวัดหนึ่ง ชื่อวัดบางโฉลงนอก ยิ่งงงใหญ่ มาถึงบางอ้อ เมื่อผู้หลักผู้ใหญ่อธิบายว่าชื่อวัดนอกวัดในนั้น คงใช้กับแบบโบราณที่ไปมาทางน้ำ ยังไม่มีถนนตัดผ่าน ปัจจุบันแม้บ้านเมืองจะเปลี่ยนไป ชื่อวัดที่เรียกหากันแต่โบราณ จึงยึดถือกันอย่างเดิมและเป็นชื่อทางการ ถ้าจะเปลี่ยนแปลงคงเป็นเรื่องวุ่นวายพอควร

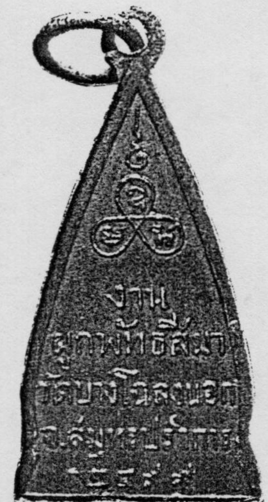
หลวงพ่อขาว วัดบางโฉลงนอกนั้น เดิมทีประดิษฐานอยู่ในศาลาเก่าแก่ สภาพไม่ดีนัก แดดส่อง ฝนรั่ว สารพัด โบสถ์วิหาร อันจะเหมาะสำหรับประดิษฐานหลวงพ่อยังไม่มี เวลาล่วงเลยไปเนิ่นนาน จนถึงสมัย **พระครูวินัยธรจวง** ซึ่งเป็นชาวบางโฉลงโดยกำเนิด ท่านเริ่มบวชมาตั้งแต่วัยหนุ่ม จนได้เป็นเจ้าอาวาสในที่สุด พระครูจวงท่านนี้ เมื่อบวชมีหลวงพ่อวัดกิ่งฯ เป็นอุปัชฌาย์ ดังนั้น จึงเป็นผู้สนิทชิดใกล้หลวงพ่อวัดกิ่งฯ พอสมควร กิจการใดอันจะนำความเจริญมาสู่วัดท่านสมภารจวง นอกจากท่านจะปรึกษาหารือกับกรรมการวัดแล้ว ท่านยังนำความไปปรึกษาหลวงพ่อวัดกิ่งฯ ด้วย โดยเฉพาะครั้งที่สมภารจวง ดำริสร้างเหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อขาว ซึ่งหลวงพ่อวัดกิ่งฯ ได้รับอัญเชิญความศักดิ์สิทธิ์ในองค์หลวงพ่อขาวมาสถิตย์ในวัตถุมงคลนี้ด้วยความเต็มใจ เพราะหลวงพ่อวัดกิ่งฯ นับถือหลวงพ่อขาวเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว สมภารจวงนั้นเป็นผู้มีความฉลาดเฉลียวและมองการณ์ไกล ดังนั้นการสร้างวัตถุมงคลของท่าน เพื่อหารายได้สร้างโบสถ์จึงวางงานไว้เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. เหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อขาว พิมพ์สี่เหลี่ยม หูในตัว มีสองเนื้อ คือ ทองแดงกะไหล่ทอง และเนื้อฝาบาตร ด้านหน้าเหรียญจำลองรูปหลวงพ่อประทับบนฐานบัวสามชั้น ในท่าสมาธิราบ ปางมารวิชัย พระวรกายกำยำล่ำสันห่มจีวรลดไหล่ เส้นพระศอสองเส้นชัดเจน

เหรียญสี่เหลี่ยมหลวงพ่อขาว ปี 2499 รุ่นแรก หลังยันต์ห้า

เหรียญสามเหลี่ยม หลวงพ่อขาว รุ่นแรก ปี 2499

พระพักตร์เป็นผลมะตูม โอษฐ์ ศอ นาสิก ชัดเจน ลืมพระเนตร พระกรรณยาวเกือบจรดบ่า เม็ดพระศกเป็นตุ่มกลมห้าแถว พระเกศเป็นรูปอุณาโลม มีซุ้มในเป็นครอบแก้วสองชั้น ใต้ฐานจารึกชื่อหลวงพ่อขาว กรอบเหรียญทั้งสี่ด้านประดับด้วยกลีบบัวเหลี่ยมวางติดตลอดทั้งสี่ด้าน หันกลีบเข้าหาองค์หลวงพ่อ กรอบนอกสุดมีเส้นขนานวิ่งคู่สองเส้น ระหว่างเส้นมีจุดไข่ปลารอบทั้งสี่ด้าน ด้านหลังเหรียญเป็นรูปกรอบนูนขนานกันทั้งสี่ด้าน ด้านในบรรจุยันต์นูน **"พระเจ้าห้าพระองค์"** หรือที่เรียกกันว่ายันต์น้ำเต้า ปิดล่างด้วยยกนก ไม่มีรายละเอียดบอกชื่อวัดหรือปีการสร้าง (ดูภาพหน้า-หลัง)

2. เหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อขาว พิมพ์สามเหลี่ยม เหรียญนี้มีหูในตัว เป็นเหรียญปั๊มเช่นเดียวกับเหรียญสี่เหลี่ยม ท่าประทับนั่งรายละเอียดเช่นเดียวกับเหรียญแรก ฐานชั้นที่สามจารึกชื่อหลวงพ่อขาว ด้านหลัง บนเป็นยันต์สามล่างลงมา บอกรายละเอียด งานผูกพัทธสีมา วัดบางโฉลงนอก จ.สมุทร-ปราการ ระบุ พ.ศ. 2499 เหรียญนี้มีหลายเนื้อ ทองแดงรมดำ ฝาบาตร เงิน และทองคำ (ดูภาพหน้า-หลัง)

3. รูปถ่ายหลวงพ่อขาว ซึ่งมีถึงสามขนาด คือขนาดห้อยคอ และขนาดบูชาอีก 2 ขนาด 8 นิ้วและ 12 นิ้ว ด้านหลังมียันต์ประทับ (ดูภาพหน้า-หลัง)

4. รูปหล่อพระสังกัจจายน์ขนาดห้อยคอ เท่าที่ทราบมีจำนวนสร้างน้อยมาก เป็นโลหะผสม ผู้เขียนไม่สามารถนำภาพมาให้ชมได้

5. พระเนื้อดินเผา พิมพ์พระคงลำพูน พระพิมพ์นี้มีจำนวนน้อยเช่นกัน บางท่านกล่าวว่าพระพิมพ์นี้สมภารจวงได้มาจากหลวงพ่อวัดกิ่งฯ ก่อนจะสร้างเหรียญ เมื่อนำเหรียญหลวงพ่อขาวไปให้หลวงพ่อวัดกิ่งฯ เสก ได้นำพระพิมพ์นี้ไปให้ท่านเสกอีกครั้งหนึ่ง ผู้เขียนไม่มีภาพให้ชมเช่นกัน

ได้เรียนท่านผู้อ่านแล้วว่า สมภารจวงท่านคิดการณ์ไกลถึงอนาคต เหรียญหลวงพ่อขาว พิมพ์สามเหลี่ยม ท่านจึงให้สร้างไว้เป็นจำนวนมาก ระบุ พ.ศ. การสร้างไว้ 2499 (ความจริงสร้างก่อนแต่ลง พ.ศ. ไว้ล่วงหน้า) เพื่อต้องการเอาไว้แจกให้ทำบุญช่วงงาน "ผูกพัทธสีมา" เผื่อเหลือเอาไว้ให้ทำบุญงานอื่นที่จำเป็นของวัด ส่วนเหรียญพิมพ์สี่เหลี่ยมสร้างไม่มาก เพราะกะการไว้ว่าจะต้องนำมาแจกก่อน ซึ่งเป็นดังท่านวางแผนไว้ เหรียญสี่เหลี่ยมต้องนำมาแจกตั้งแต่ชาวบ้านมาช่วยกันขุดดิน เพื่อเตรียมสถานที่ไว้สร้างโบสถ์ ให้ทำบุญเรื่อยมาจนโบสถ์เสร็จ ว่ากันว่าท่านจวงนั้นหาเงินเก่ง ปีเดียวสร้างโบสถ์เสร็จ เหรียญสี่เหลี่ยมจึงหายากมาก เพราะถูกนำมาแจกก่อน และยิ่งหายากในยุคนี้ อะไรที่หายากคนยิ่งแสวงหา ค่านิยมเหรียญสี่เหลี่ยมจึงขึ้นมาถึงหลักพันกลาง ๆ ในยุคนี้ เหรียญสามเหลี่ยมอยู่แค่หลักร้อย หรือพันเศษ ๆ เท่านั้น

เหรียญพิมพ์สามเหลี่ยมน่าจะมีการสร้างถึงหมื่นเหรียญ เพราะพบบ่อย แต่ส่วนมากเป็นเนื้อทองแดงรมดำ นอกนั้น ฝาบาตร เงิน ไม่เคยพบ ยิ่งทองคำด้วยแล้ว ทราบมาว่ามีไม่เกินเจ็ดเหรียญ

หลวงพ่อขาว พระประธานศักดิ์สิทธิ์ใน อุโบสถวัดบางโฉลงนอก

ย้อนกลับไปถึงที่มาของหลวงพ่อขาวองค์จริง อันประดิษฐานเป็นประธาน ณ อุโบสถวัดบางโฉลงนอก ในปัจจุบันนี้นั้น ผู้เขียนได้สอบถามทั้งพระสงฆ์และฆราวาส ในย่านนั้นแล้ว กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เมื่อเกิดมารู้ความ ก็เห็นหลวงพ่อแล้ว คงพูดได้ว่าท่านเป็นพระเก่าแก่มีขนาดหน้าตัก 2 ศอกเศษ เรื่องความศักดิ์สิทธิ์และอภินิหารของท่านนั้นมีมากมาย เช่น ตอนอัญเชิญท่านจากศาลาเก่าไปประดิษฐานที่โบสถ์อันอยู่จนถึงบัดนี้ ช่างถ่ายรูปไปถ่ายรูปหลายครั้ง ปรากฏว่าถ่ายไม่ติดสักครั้ง กระทั่งมีผู้แนะนำว่าควรจะขออนุญาตท่านก่อน นั่นแหละช่างถึงได้ถ่ายภาพหลวงพ่อสำเร็จ แต่เรื่องที่ชาวบ้านชอบเล่าให้คนต่างถิ่นฟัง มีอีกเรื่องหนึ่งจะว่าตลกก็ตลก จะว่าน่าสงสารหรือสมเพท สมน้ำหน้าก็แล้วแต่ท่านผู้อ่านจะคิด เคยเล่ามาในตอนต้น ๆ แล้วว่าในสมัยโบราณท้องที่ย่านนี้เป็นป่าดงดิบอุดมไปด้วยสัตว์ป่าใหญ่น้อย ที่ใดเป็นที่ราบลุ่มก็มีกลุ่มชนทำไร่ทำนา หากินกันเป็นหย่อม เป็นกลุ่ม เรื่องการศึกษานั้น

อย่าหวัง ต้องเรียนกับพระที่วัด และวัดนั้นจะต้องพร้อมและเสียสละ วัดบางโฉลงนอกอาจเป็นเพียงสถานที่ปฏิบัติธรรมนาน ๆ จะมีพระมาอยู่ประจำสักองค์สององค์ เล่ากันว่าสมัยนั้นหลวงพ่อขาวยังอยู่ในศาลา จะเรียกตามภาษาชาวบ้านว่า "เพิง" ก็ว่าได้ ฝาก็ไม่มี อยู่มาวันหนึ่งเด็กเลี้ยงควายไปจับหอยโข่งมาได้จำนวนหนึ่งคิดว่าจะนำหอยเหล่านี้ไปให้พ่อแม่เผากินแต่เนื่องจากยังมีภาระต้องเลี้ยงควายอยู่จึงนำหอยทั้งหมอไปวางไว้หน้าหลวงพ่อขาว บอกฝากฝังหลวงพ่อให้ช่วยดูแลหอยไว้ด้วย จากนั้นก็กลับไปเลี้ยงควายครั้นตอนเย็นเด็กเหล่านั้น (ชาวบ้านที่เล่าให้ฟัง กล่าวว่าเป็นเรื่องเล่าสืบกันมาแต่ปู่-ย่า ผู้ที่เอาหอยไปฝากไม่ใช่มีแต่เด็กผู้ใหญ่ก็เอาไปฝากด้วย) มาหาหลวงพ่อขาว เพื่อจะมาขอหอยที่ฝากไว้คืน แต่ปรากฏว่าหอยคลานหนีไปหมดแล้ว เด็กเหล่านั้นโกรธมากด่าว่าหลวงพ่อต่าง ๆ นานา ถึงขั้นทำร้ายหลวงพ่อ บ้างเอาดินปา เอาไม้ขว้าง บ้างเอาไม้ตีองค์หลวงพ่อจนหนำใจ จึงพากันแยกย้ายกลับบ้าน อยู่มาไม่นานเด็กกลุ่มนี้ตายลงโดยไม่รู้สาเหตุทีละคนสองคน จนสุดท้ายตายหมด ก็เสาะแสวงเรื่องราวเกี่ยวกับหลวงพ่อองค์จริงได้เพียงเท่านี้

สำหรับเรื่องการสร้างเหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อขาว โดยสมภารจวงนั้นเกิดขึ้นเมื่อยุคท่านจวง หรือพระครูวินัยธรจวงขึ้นครองวัด ท่านจวงนั้นมีปณิธานสูงสุดที่จะสร้างโบสถ์เพื่อประดิษฐานหลวงพ่อขาว เพื่อเหมาะสมกับความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อให้จงได้ จึงได้พยายามเสาะแสวงหาพระหรือฆราวาสที่มีความสามารถมาช่วยท่านสร้างโบสถ์ ขุนพลที่สมภารจวงเสาะหาช่วยท่านนั้นมีหลายท่าน แต่ยอดขุนพลคู่ใจนั้นเป็นฆราวาสผู้เรืองเวทย์ ชื่อของท่านคือ อาจารย์ฟุ้ง ท่านอาจารย์ฟุ้งเป็นอาจารย์สักชื่อดังในละแวกนั้น มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย เหมือนกับที่เคยเล่าถึงท่าน **"อาจารย์อ๊อด สนั่นทุ่ง"** ฆราวาสจอมขมังเวทย์ ขุนพลคู่ใจของหลวงพ่อวัดกิ่งฯ นั่นเอง ผิดกันเพียงท่านอาจารย์อ๊อดไม่ได้บวชแต่ท่านอาจารย์ฟุ้งนั้น สมภารจวงเกลี้ยกล่อมให้ท่านบวชจนได้ เมื่อท่านอาจารย์ฟุ้งบวชแล้วท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถของท่านไม่ว่าจะเป็นการสัก หรือพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ท่านถนัด หาเงินช่วยสมภารจวงสร้างโบสถ์อย่างแข็งขัน เมื่อสมภารจวงสร้างเหรียญและวัตถุมงคลของหลวงพ่อขาวเสร็จ สมภารจวงได้นำเหรียญและวัตถุมงคลไปให้หลวงพ่อวัดกิ่งฯ อธิษฐานจิต ณ วัดกิ่งฯ นานถึงหนึ่งพรรษา สมภารจวงไปวัดกิ่งฯ โดยทางเรือแจว นายไฉ่ช่างไฟวัดบางโฉลงนอก ซึ่งเป็นผู้สนิทสนมกับหลวงพ่อวัดกิ่งฯ ผู้หนึ่งเป็นผู้แจวเรือบรรทุกเหรียญไป เมื่อครบหนึ่งพรรษาแล้วนำวัตถุมงคลกลับมาวัดบางโฉลงนอก ท่านสมภารจวงได้นำมาให้ท่านอาจารย์ฟุ้งอธิฐานจิตตลอด พร้อมทั้งแจกให้ผู้มาทำบุญเรื่อย ๆ เรียกว่าเสกไป แจกไปนั่นแหละทำอย่างนี้มาจนโบสถ์เสร็จ จนท่านอาจารย์ฟุ้งสิ้นบุญในส่วนของท่านอาจารย์ฟุ้งนั้น ท่านออกวัตถุมงคลช่วยสร้างโบสถ์ด้วยเหมือนกัน ทราบว่ามีทั้งเหรียญรูปเหมือนของท่าน เป็นเหรียญรูปไข่ มีชื่อหลวงปู่ฟุ้ง วัดบางโฉลงนอก แต่ไม่ระบุ พ.ศ. นอกจากเหรียญแล้วท่านอาจารย์ฟุ้งยังสร้างพระเนื้อดินอีกหลายพิมพ์ เช่น พิมพ์นางพญา เป็นต้น แต่เสียดายที่ผู้เขียนไม่มีรายละเอียดและภาพให้ชม วัตถุมงคลท่านอาจารย์ฟุ้งเป็นที่นิยมกันมากในท้องถิ่น นับว่าหายากทีเดียว ตัวท่านเองเลื่องลือด้านคงกระพัน หนังเหนียว ว่ากันว่าสมัยเป็นพระท่านป่วยไปโรงพยาบาล หมอฉีดยาต้องเปลี่ยนเข็มถึงห้าเล่ม สุดท้ายต้องขออนุญาตท่านจึงได้ฉีดยาได้ ก่อนนั้นเข็มงอหมด

เหรียญหลวงพ่อขาวพิมพ์สามเหลี่ยม นอกจากจะอยู่ในท้องถิ่นแล้ว น่าจะกระจัดกระจายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ด้วย เพราะในสมัยสมภารจวง นอกจากจะแจกให้คนมาทำบุญที่วัดแล้ว ขุนพนัสฯ ชาวบางโฉลงศิษย์คนหนึ่งของสมภารจวง ยังเป็นหัวหน้าคณะนำไปแจกให้ชาวบ้านที่ทำบุญเป็นข้าวเปลือกยังที่ต่าง ๆ ด้วย อีกทั้งเมื่อสิ้นยุคสมภารจวง พระอาจารย์สนิท (พระครูพิศาลสมุทรวัตร เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน) ขึ้นครองวัดสืบแทนนั้นเหรียญพิมพ์สามเหลี่ยมยังอยู่อีกมาก พระอาจารย์สนิทยังได้พึ่งบารมีเหรียญหลวงพ่อขาว ได้เงินมามากพอที่จะสร้างและซ่อมแซมเสนาสนะภายในวัดอีกไม่ใช่น้อย โดยการนำไปสมนาคุณผู้ร่วมทำบุญในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะครั้งที่ไปตั้งกองอำนวยการที่หน้าวัดริมถนนบางนา-ตราด เพื่อบอกบุญผู้โดยสารรถที่ผ่านไปมา โดยมีเหรียญหลวงพ่อขาวสมนาคุณ แก่ผู้ร่วมทำบุญ

สำหรับประสบการณ์ในเหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อขาวนั้น ถ้าเหรียญสี่เหลี่ยมมีประสบการณ์ด้านแคล้วคลาดคงกระพัน

เหรียญรูปสามเหลี่ยมเด็กแถวนั้นตกน้ำไม่จม ยังมีอีกเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นที่ปลวกแดง ระยอง โดยนายแบน คนคลองลาดหวาย แถว ๆ บางโฉลงนั่นเอง ไปทำไร่อยู่ที่ปลวกแดง ระยอง กับพี่สาว ต่อมามีหนุ่มท้องถิ่นมาชอบพี่สาวนายแบน แต่ฝ่ายหญิงไม่เล่นด้วย จึงใช้วิธีพาพวกมาฉุด ฝ่ายคนร้ายมีหลายคนถือมีดไม้ครบมือ นายแบนเข้าขัดขวางโดยมีมีดซึ่งกำลังถางหญ้าเล่มเดียวและตัวคนเดียวด้วย จึงโดนอีกฝ่ายรุมตี รุมฟัน น่วมไปทั้งตัว นายแบนโดนเข้าไปมาก แต่มีดฟันหญ้า ที่เรียกว่ามีดขอของคนร้ายฟันนายแบนไม่เข้า นายแบนสู้ เรียกแผลจากฝ่ายตรงข้ามเลือดสาดไปตาม ๆ กัน เห็นท่าไม่ดีคนร้ายจึงพากันหนีไป ข้างนายแบนบอบช้ำถึงกับสลบไป สำหรับของดีที่นายแบนแขวนคออยู่มีเพียงเหรียญหลวงพ่อขาว พิมพ์สามเหลี่ยม ปี 2499

ถ้าท่านมีโอกาสผ่านไปย่านบางโฉลง หรืออยากไปช่วงมีงานประจำปีฉลองความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อขาว ตรงกับวันขึ้น 8 ค่ำ – 9 ค่ำ เดือน 3 เป็นเวลา 2 วัน 2 คืน ถ้าคิดจะบน